

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Andreas Kainz

Strona pozwana: Pantherwerke AG

Pytania prejudycjalne

1) Czy w kontekście odpowiedzialności za produkt sformułowanie „miejsce, gdzie nastąpiło lub może nastąpić zdarzenie wywołujące szkodę” użyte w art. 5 pkt 3 rozporządzenia (WE) nr 44/2001⁽¹⁾ należy rozumieć w ten sposób, że:

1.1 miejscem zdarzenia wywołującego szkodę („Handlungsort”) jest miejsce siedziby producenta;

1.2 miejscem zdarzenia wywołującego szkodę („Handlungsort”) jest miejsce wprowadzenia produktu do obrotu;

1.3 miejscem zdarzenia wywołującego szkodę („Handlungsort”) jest miejsce nabycia produktu przez użytkownika?

2) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie 1.2:

2.1 Czy produkt można uznać za wprowadzony do obrotu, jeżeli opuścił przeprowadzany przez wytwórcę proces produkcji i został wprowadzony do procesu handlowego, w którym jest oferowany w stanie gotowym do użytku lub konsumpcji;

2.2 Czy produkt można uznać za wprowadzony do obrotu, jeżeli jest on przedmiotem zorganizowanej dystrybucji wśród użytkowników końcowych?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. 2001, L 12, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Datenschutzkommission (Austria) w dniu 28 stycznia 2013 r. — H przeciwko E

(Sprawa C-46/13)

(2013/C 147/05)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Datenschutzkommission

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: H

Strona pozwana: E

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 7 lit. c) dyrektywy 2006/24/WE⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że osoba fizyczna, której dotyczy zatrzymywanie danych w rozumieniu dyrektywy, nie należy do kategorii „upoważnionego personelu” w rozumieniu tego przepisu i nie może jej być przyznane prawo dostępu do jej własnych danych przysługujące wobec dostawcy ogólnie dostępnych usług łączności lub publicznej sieci łączności?

2) Czy art. 13 ust. 1 lit. c) i d) dyrektywy 95/46/WE⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, że prawo osoby fizycznej, której dotyczy zatrzymywanie danych w rozumieniu dyrektywy 2006/24/WE, do uzyskania dostępu do jej własnych danych na podstawie art. 12 lit. a) tej dyrektywy przysługujące wobec dostawcy ogólnie dostępnych usług łączności lub publicznej sieci łączności może zostać wyłączone lub ograniczone?

3) W razie udzielenia co najmniej częściowo odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: czy art. 7 lit. c) dyrektywy 2006/24/WE jest zgodny z prawem podstawowym, o którym mowa w art. 8 ust. 2 zdanie drugie karty praw podstawowych, a tym samym jest ważny?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2006/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie zatrzymywania generowanych lub przetwarzanych danych w związku ze świadczeniem ogólnie dostępnych usług łączności elektronicznej lub udostępnianiem publicznych sieci łączności oraz zmieniająca dyrektywę 2002/58/WE, Dz.U. L 105, s. 54.

⁽²⁾ Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych, Dz.U. L 281, s. 31.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale ordinario di Aosta (Włochy) w dniu 30 stycznia 2013 r. — Rocco Papalia przeciwko Comune di Aosta

(Sprawa C-50/13)

(2013/C 147/06)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale ordinario di Aosta

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Rocco Papalia

Strona pozwana: Comune di Aosta